

Akiket a Mester hívott - gondolatok évközi 2. vasárnapra

Szerző: Szerk. (2021-01-17)

1 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/akiket-a-mester-hivott-gondolatok-evkozi-2-vasarnapra/> internetes címről származik. A cikket 2021-04-12 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

**Sebestyén Péter atya gondolatai évközi 2. vasárnapra.
Az evangélium ide kattintva olvasható.**

1. Sámuel meghívása (1Sám3,3b-10.19)

Sámuel nem állásinterjúra jelentkezett egy újsághirdetés nyomán, hanem Isten választotta ki őt, hogy a méltatlanná vált Éli főpap utódja legyen. Az Úr templomában aludt Silóban, ahol ügyelnie kellett az örökmécsekre. De a templomi szolgálaton túl a bibliai beszámoló szerint prófétai küldetést is kapott. Ettől vált felnőtté és lett erős küldetéstudata: *Vele volt az Úr s nem hagyta, hogy egyetlen szava is megghiúsuljon.* (19. vers)

Már kb. 18 éves, amikor egyik éjszaka Élihez fut, mert még nem tudja beazonosítani az Úr hangját. Lelkivezetőre van szüksége. És Éli felvilágosítja, mondjad nyugodtan: - *Szólj, Uram, hallja a te szolgád!* Mindannyiunkat alázatra intő esemény ez, ahogyan a bűnös, és a szolgálatra méltatlan, Istentől is jószerevével elvetett, de azért a lelkiekben művelt lelkivezető vezethet olyanokat az életszentségre, akik a tökéletességben nála már magasabb fokon haladnak. Itt találkozunk Sámuel meghívása az evangéliumban szereplő tanítványokéval és a miénkkel.

Szerző: Szerk. (2021-01-17)

2 / 5 oldal | © Katolikus.ma

2. Testünk a Szentlélek temploma (1Kor 6,13c-15a.17-20)

Assisi Szent Ferenc szerint: a test kolostori cellánk, a lélek benne a szerzetes... Az apostol is azért buzdít a tisztaságra, azért száll szembe a kicsapongás szellemével, mert tudja, hogy tiszta életünkkel Istent dicsőítjük meg testünkben is. Akik testi-lelki tisztaságban élnek, akik meg tudtak maradni a halálos bűn nélküli érintetlenségben, akik a szent egyszerűség és Isten-közelség sugárzó tanúi, azokat a mai világ is nagyra becsüli és vágyódik a velük való találkozásra. Az ilyen szent emberekben érintjük meg Istent.

3. Az első tanítványok (Jn 1,35-42)

Keresztelő János követői közül többen Jézus tanítványaivá szegődtek. Erről számol be a szeretett tanítvány, János, az evangélista. Annyira magával ragadó a Mester kisugárzása, annyira meghatározó élményük ez a találkozás, hogy még öregkorában is pontosan emlékszik az időpontra: *a tizedik óra körül járhatott.*

Akárcsak a szerelem, az isteni meghívás is mély nyomot hagy a lelkünkben. Sorsfordító. Visszaemlékszem, milyen sokat jelentett, amikor tanító bácsink meghívott magához almaszedni, vagy később teológiai tanáraink behívtak szobájukba: szigoruk megenyhült, távolságtartásuk megszűnt, természetesen kezdtek viselkedni, és házigazdává szelídültek...

Szerző: Szerk. (2021-01-17)

3 / 5 oldal | © Katolikus.ma

Érthető, hogy az első tanítványok sem felejtik el azt a pillanatot, amikor bátortalan, de mégis kíváncsi kérdésüket a Mester nem elutasította, hanem komolyan vette, és meghívta őket házába. S ennek az egyszeri vendéglátásnak világtörténelmi következményei lettek. Megszívlelendő, ahogyan András lelkendezve újságolja el testvérének, Péternek: *megtaláltuk a Messiást!* Majd Jézushoz vezet. A másik tanítvány nem más, mint János, aki mindenkinek tudtára adja a hírt: tanúságtétele maga az evangélium...

Nem csupán az apostolokat hívta meg Jézus. Minket is hív. Jézust követni elkötelezettséget, odaadást jelent. Már a születés meghívás. Aztán fokozódik, mélyül a keresztségben, a tudatos, személyes istenélményben, ami személyes döntést eredményez. A hitben kell hozzámennünk és a hit látásával látni őt. Kérdés, hogy tudjuk-e, hol lakik az Úr? Keressük-e? Akarjuk-e őt, vagy csak adományai, a jóérzések kellene? Követjük-e a keskeny úton is, vagy csak dicsőségében sütkéreznénk? Meghalljuk-e hívó hangját egy élményen, egy jó barátunk szavában, szeretteink közvetítésével? Tudunk-e másokat Krisztushoz vezetni?

A Mester példaképpé vált a tanítványok szemében. Egy fiatal életét is döntően meghatározzák az olyan eszményképek, akikre felnézhet, akikről megmintázhatja majdani önmagát. Aki tekintéllyel és hitelesen képvisel egy eszmét, egy hitet, egy

---

Szerző: Szerk. (2021-01-17)

4 / 5 oldal | © Katolikus.ma

szakmát. Aki lángra gyújtja őt, és viszonyítási ponttá válik. Aki nélkül elkallódna, fejletlen, szegény maradna. Így viszont valami új kezdődik el benne. Az igazi vezető hagyja, hogy tanítványában kibontakozzék az isteni csoda. Önállóságra neveli és nem féltékeny saját nimbuszára. Nem alázza meg, akit vezet, hanem segíti, hogy merjen másképp gondolkodni. Tiszteletben tartja a tanítvány egyéniségét.

Pákozdi István paptestvérem mondja: „Ez a folyamat ma is ugyanígy működik: Isten szólít, mi hallgatunk rá, elindulunk a nyomában, és nála maradunk. Talán még az órára is fogunk emlékezni, mikor vert föl álmunkból, mikor szólított meg, mikor mutatta meg otthonát, mikor vont minket szíve közelébe.”

Szerző: Szerk. (2021-01-17)

5 / 5 oldal | © Katolikus.ma